

Bon dia, Barcelona

Perico Pastor

El primer dia de confinament vaig enviar un dibuixet per WhatsApp als meus amics de la sanitat –uns cinquanta contactes–, per donar-los les gràcies, dir “bon dia, som aquí”, i agrair-los que estiguessin arriscant les seves vides per salvar la nostra. La resposta va ser tan unànime i emocionada que vaig continuar fent-ho. Al cap d’una setmana vaig incloure a la llista els meus amics de l’hostaleria, per agrair-los la seva hospitalitat en uns moments en què es jugaven el futur per les conseqüències de la pandèmia. “Som aquí i volem que torneu aviat”.

No és cap frivolitat barrejar sanitaris amb restauradors, perquè mentre els metges han convertit la nostra sanitat en una organització exemplar, els cuiners han fet una revolució silenciosa situant la gastronomia d’aquest país entre les primeres del món. A més, ens han alegrat la vida, i han fet de Barcelona una ciutat desitjada. Amb el seu temps, el seu esforç i els seus diners, com els sanitaris, fan possible la nostra salut treballant per uns sous irrisoris.

La nostra sanitat és important, i d’ara endavant necessita molts més recursos: els aplaudiments estan bé, però ja és l’hora que es recompensi l’esforç d’aquests anys. Tampoc abandonem ara a la seva sort aquells que també ens han cuidat amb el seu enginy i el seu ofici: l’hostaleria està en una situació d’extrema fragilitat perquè són pocs els que poden aguantar tres mesos inactius seguits d’una recuperació al ralenti. Si tanquen serà caríssim, lentíssim, potser impossible, recuperar el nivell d’excel·lència actual: una tragèdia per a ells, una catàstro-

fe per al país i per a la nostra ciutat. Barcelona és molt més que una ciutat de tapes i de cuiners innovadors, però sense ells deixarà de ser el lloc on tothom vol anar, de visita, a un congrés o per quedar-s’hi i que els seus fills creixin amb els nostres.

D’aquest esquer depèn en gran mesura la qualitat i la varietat dels visitants i dels nous habitants –investigadors, inversors, emprenedors–, que són la més gran i millor font de riquesa material, intel·lectual i cultural de Barcelona.

Avui fa vuit setmanes de confinament, son més de seixanta els dibuixets enviats i més de cinc-cents els contactes. Uns dos-cents watsaps cada matí al meu mòbil: més de dues hores diàries de contestar, encara que breument, els missatges

moment de parlar, no d’aquí un temps quan les coses tornin a lloc. Perquè no hi tornaran: l’Alimentaria, ajornada a l’octubre en una ostentació de prudència que ara sembla molt optimista, no serà com l’anterior.

Si és cert que el Mobile es queda, els propers no seran com els d’altres anys, sinó com els comencem a dissenyar ara. Tenim per endavant un temps incert, però si avui mateix comencem a imaginar tots aquests esdeveniments incorporant-hi la incertesa, aleshores el temps serà més curt, el lloc on tornaran les coses serà millor, la vida millor, la ciutat millor.

Barcelona pot respondre a aquest repte, seduir un cop més la voluntat, la il·lusió dels seus ciutadans i fer de tots els esforços una sola voluntat, un sol desig: el d’imaginar un futur millor. El mètode més eficaç per atraure i escoltar el ciutadà és una campanya, com en els temps del “Barcelona posa’t guapa”, que va canviar el color dels nostres carrers. Com als Jocs Olímpics. Però ara no hi ha guió ni models a imitar, i l’objectiu és molt més ambiciós: redissenyar el teixit de la ciutat perquè la Barcelona, alegre, vital i creadora que atrau, la ciutat acollidora, sigui també la ciutat segura.

L’espessa trama d’entitats cíviques que és la gran riquesa de Barcelona pot i ha d’ajudar l’Ajuntament, immers en la gestió diària de la crisi, oferint un instrument similar al COOB, un BDB

(Bon dia, Barcelona) amb una persona de consens al davant capaç de dirigir-ho tan bé com Josep Miquel Abad va fer-ho aleshores. Responent a l’Ajuntament, i recreant la màgica sinergia que tan bons fruits ha donat aquí, obtenint la informació precisa i preciosa dels seus ciutadans, ressuscitant el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona perquè la Barcelona de l’any 2030 estigui a punt el 2021. Seria un instrument de motivació, però també de màrqueting: s’ha de difondre aquesta imatge de ciutat al món, perquè la primera que ho faci, portarà uns llargs d’avantatge. ●

PERICO PASTOR

Entitats cíviques i Ajuntament, units perquè la Barcelona acollidora i vital sigui també segura

d’ànim o d’agraïment pel detall, i en aquests missatges de gent que treballa en tots els àmbits imaginables batega el cor de la ciutat, el pols de la seva gent imaginant, pensant com se’n sortiran, parint idees; disciplinada però impacient per sortir, per continuar, per donar un cop de mà.

Els restauradors no s’han adormit, l’Ajuntament ha atès les seves inquietuds, però no són els únics: som molts els que necessitem un vestit a mida a la tornada. La ciutat necessita escoltar-nos, sentir-nos a tots, una legió d’experts no pot substituir la nostra veu, i ara és el